

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **npor. E.Č., bytom C.**, zastúpený advokátom JUDr. M. K. , advokátska kancelária v M., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p. KM-11/PK-2006 zo dňa 6. marca 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 272/2006-28 zo dňa 18. marca 2008 takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave č. k. 2S 272/2006-28 zo dňa 18. marca 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p. KM-11/PK-2006 zo dňa 6.3.2006, ktorým rozhodnutím žalovaný potvrdil personálny rozkaz č. 739 zo dňa 22.12.2005 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa

§ 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z.z. a rozklad žalobcu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd z listinných dôkazov tvoriacich obsah administratívneho spisu mal preukázané, že žalobca bol personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 739 zo dňa 22.12.2005 prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (PZ) podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníka PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), s tým, že jeho služobný pomer končí podľa § 194 ods. 3 dňom doručenia rozhodnutia z dôvodov, že porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom spočívajúce v tom, že počas výkonu štátnej služby túto nevykonával riadne, pretože dňa 8.11.2005 asi o 8:15 a 8:45 hod. na OHK PZ Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky vybral z cestovného pasu nestotožnených osôb bankovku nezistenej meny a hodnoty, ktorú si ponechal pre vlastnú potrebu a následne umožnil tejto osobe bezproblémový vstup na územie Slovenska, túto skutočnosť bezodkladne neoznámil príslušnému orgánu napriek tomu, že podľa § 168 Trestného zákona bol takto povinný urobiť; na základe rozkladu žalobcu proti tomuto personálnemu rozkazu Minister vnútra Slovenskej republiky preskúmaným rozhodnutím zo dňa 6.3.2006 č.p. KM-11/PK-2006 rozklad žalobcu zamietol a napadnutý personálny rozkaz potvrdil.

Krajský súd poukázal na to, že obsahom služobnej prísahy policajta je sľub vernosti Slovenskej republiky, čestnosti, statočnosti a disciplinovanosti, sľub, že všetky svoje sily a schopnosti vynaloží na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj nasadením vlastného života a sľub, že sa bude riadiť Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 17 ods. 1 zákona), pričom zložením služobnej prísahy sa občan ako príslušník policajného zboru začleňuje do okruhu osôb, u ktorých sa konanie v rozpore s právnymi predpismi pre účely služobného pomeru posudzuje z hľadiska tohto sľubu.

Na základe zisteným okolností krajský súd dospel k záveru, že námietky žalobcu, že mu nebolo preukázané, že by prevzal bankovku od neznámej občianky z Ukrajiny, nie sú relevantné, pretože zo spisu je zrejmé, že vo veci konajúce správne orgány vychádzali

z informačno-technických prostriedkov (obrazové a zvukové záznamy uložené na VHS kazete a ich prepisov, dokumentujúcich proti právne konanie žalobcu a ďalších príslušníkov OHK PZ Vyšné Nemecké).

Konštatoval, že žalovaný ako odvolací správny orgán preskúmal napadnuté prvostupňové rozhodnutie, pričom doplnil dokazovanie práve oboznámením sa s informačno – technickými prostriedkami, čím odstránil nedostatky, ktoré namietal žalobca v rozklade a v rámci správnej úvahy vyhodnotil zadovážené dôkazy ako pravdivé a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil.

Súčasne uviedol, že žalobca ani v rámci súdneho konania nedoložil žiadne podklady, ktoré by vyvracali pravdivosť tvrdení žalovaného a ani na žiadne dôkazy nepoukázal. Jeho námietky považoval za právne bezvýznamné z hľadiska preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného.

Podľa názoru krajského súdu v danej veci boli splnené podmienky pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona a preto žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal pre jeho neúspech v konaní.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Vytýkal súdu prvého stupňa, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne tieto aj nesprávne právne posúdil. Uviedol, že už v podanom rozklade ako aj vo vyjadrení zo dňa 12.3.2008 poukazoval na hrubé porušenie ustanovení zákona a to §§ 192 ods. 1, písm. e/, 233, 238, 241 a ďalších. Tvrdil, že v jeho prípade neexistuje dôvod prepustenia na základe skutku, ktorého sa mal dopustiť dňa 8.11.2005 a ktorým malo dôjsť k porušeniu služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti ako aj, že ho popieral už od začiatku trestného stíhania, ktoré bolo vo veci začaté a ktoré nebolo ku dňu jeho odvolania ani ukončené, čím bola porušená zásada prezumpcie neviny. Namietal, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a ani dôkazy neboli zabezpečené v súlade s právnymi predpismi.

Na odvolanie žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie preto považuje za správne. Uviedol, že protiprávne konanie žalobcovi bolo preukázané dôkazmi, s ktorými sa žalobca mal možnosť oboznámiť a taktiež bol oboznámený aj s úradným záznamom č. ČTS:UIS-86/KOK-2005 zo dňa 19.12.2005, ako aj, že žalobca v čase konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1, písm. e/ neuviedol na svoju obranu žiadne dôkazy, ktorými by ospravedlnil protiprávne konanie, ktoré mu bolo v aktuálnom čase v dostatočnom rozsahu preukázané zadováženými dôkazmi, ku ktorým sa mohol vyjadríť. Poukázal na to, že v samotnom personálnom konaní vedenom podľa zákona, tento priamo očakáva aktivitu účastníka v konaní pri zisťovaní skutočného stavu veci, keďže účastník konania svojou výpoveďou, návrhmi na vykonanie dokazovania, vyjadreniami má prispieť k jeho objasneniu, pričom z pasivity účastníka sa tiež vyvodzujú právne následky. Ďalej uviedol, že o prepustení policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona rozhoduje príslušný nadriadený, v danom prípade iba minister vnútra SR, ktorý si podľa zákona robí vlastný úsudok a pri zisťovaní a posudzovaní konania policajta nie je viazaný žiadnym procesným úkonom orgánov činných v trestnom konaní, ako aj, že v personálnom konaní rozhoduje nezávisle na výsledku prípadného trestného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu Ministra vnútra SR č. p. KM-11/PK-2006 zo dňa 6.3.2006, ktorým bol personálny rozkaz č. 739 zo dňa 22.12.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z.z) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý, z ktorých dôvodov odvolací súd v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými

námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 47 zákona o štátnej službe príslušníkov policajného zboru služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona o štátnej službe príslušníkov policajného zboru policajt je povinný: a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu, d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu, e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom, f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, h) dodržiavať služobnú disciplínu, i) vykonávať štátnu službu nestranne, j) poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru, k) plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka, l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku, m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ktoré vznikli počas trvania služobného pomeru, n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov,

o) preukázať nadriadenému, že riadne študuje a bezodkladne mu oznámiť všetky zmeny súvisiace so štúdiom pri výkone štátnej služby, p) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti, r) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojho služobného preukazu alebo služobného odznaku, s) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby, t) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného.

Podľa § 233 zákona o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 zákona o štátnej službe príslušníkov policajného zboru za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny názor. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Minister vnútra Slovenskej republiky Personálnym rozkazom č. 739 zo dňa 22.12.2005 prepustil žalobcu podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, s tým, že služobný pomer mu končí dňom doručenia rozhodnutia podľa § 194 ods. 3 tohto zákona; v dôvodoch uviedol skutok kladený žalobcovi za vinu; zvlášť hrubé porušenie

služobnej prísahy videl v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom policajného zboru, keď v záujme získať finančné prostriedky zneužil svoje služobné postavenie a bez zákonného dôvodu prevzal od osoby pri vstupe z Ukrajiny na územie Slovenskej republiky finančný obnos nezistenej hodnoty a meny, tento si ponechal pre seba a tieto skutočnosti neoznámil svojmu nadriadenému ani inému príslušnému orgánu; ponechanie žalobcu v služobnom pomere považoval na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností dôsledkom dodržiavania služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi policajného zboru, konštatujúc, že by bolo v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý vzatím finančného obnosu ohrozil aj svoju nestrannosť z hľadiska výkonu svojej služobnej činnosti pri ochrane vonkajšej štátnej hranice Európskej únie, pričom toto konanie neospravedlňujú ani predchádzajúce dobré výsledky v jeho služobnej činnosti.

Na základe rozkladu žalobcu Minister vnútra Slovenskej republiky preskúmaným rozhodnutím č. p. KM-11/PK-2006 z 6.3.2006 rozklad ako nedôvodný zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že protiprávne konanie žalobcu zakladajúce dôvod jeho prepustenia mu bolo preukázané zákonným spôsobom. Na námietky žalobcu neprihliadol z dôvodu ich neopodstatnenosti. Uviedol, že jeho konanie bolo preukázané viacerými dôkazmi, najmä však použitými informačno-technickými prostriedkami, ktorých použitie bolo realizované zákonným spôsobom a to na základe rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, vydaného pod č. KS KE-V-338-3/2005-6-Ntt 324/2005 zo dňa 4.10.2005 a o hodnovernosti a o výsledkoch použitia ITP, sa presvedčila v odvolacom konaní aj Poradná komisia ministra vnútra SR, ktorá z ich prehliadnutia vyhotovila úradný záznam. Konštatoval, že rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru je personálnym konaním a preto toto konanie nemožno spájať s trestným konaním, keďže ide o dve samostatné konania, ktoré vzhľadom na svoj charakter majú odlišnú právnu úpravu a líšia sa od seba vo viacerých znakoch, porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil konkrétneho trestného činu. Postup a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa považoval za správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov postupovali v preskúmvacom konaní v súlade so zákonom, keďže z vykonaného dokazovania v danej

veci bolo preukázané, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania tak, ako je uvedené v napadnutých rozhodnutiach. Protiprávne konanie žalobcu, ktorého sa dopustil dňa 8.11.2005 pri výkone štátnej služby prevzatím a ponechaním si pre seba finančného obnosu nezistenej hodnoty a meny od neznámych občanov z Ukrajiny pri ich vstupe na územie Slovenskej republiky preukazujú informačno-technické prostriedky, o ktorých vierohodnosti sa presvedčila poradná komisia ministra vnútra SR, ktorú skutočnosť potvrdila vo svojom stanovisku. Nemožno nechať bez povšimnutia skutočnosť, že žalobca v správnom konaní ostal nečinný, pretože vo svojom vyjadrení síce uviedol, že nie je si vedomý porušenia služobnej prísahy, a preto sa k veci viac nevyjadruje a nesúhlasil s tým, aby sa konalo vo veci prepustenia zo služobného pomeru, avšak nepredložil a ani nenavrhol taký dôkaz, ktorým by relevantným spôsobom vyvrátil skutkový stav kladený mu za vinu, alebo ospravedlnil svoje protiprávne konanie, pričom z listinných dôkazov vyplýva, že žalobca svojím nadriadeným bol oboznámený so začatím personálneho konania a z výsledkami zisťovania a teda aj z dôvodmi prepustenia zo služobného pomeru. Pokiaľ žalobca namietal v preskúmvacom konaní, že žalované správne orgány nezistili skutkový stav dostatočne a ani dôkazy neboli zabezpečené v súlade s právnymi predpismi, súd prvého stupňa správne na jeho námietky neprihliadol a ani odvolací súd nemohol na ne prihliadnuť, pretože protiprávnosť konania žalobcu vyplýva z listinných dôkazov zadovážených správnymi orgánmi v súlade s § 238 zákona a z konania správnych orgánov súčasne vyplýva, že žalobcovi bolo v priebehu konania umožnené právo na vyjadrenie, ktoré žalobca však nevyužil, pretože okrem toho, že uviedol, že nie je si vedomý porušenia služobnej prísahy a že nesúhlasí s personálnym konaní o prepustení, sa k podstate samej vo veci nevyjadril, z ktorých dôvodov správne orgány správne vzhľadom na pasívny postoj žalobcu vychádzali len zo zistených skutočností zadovážených nimi v personálnom konaní.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu konanie, ktorého sa žalobca dopustil je v rozpore s obsahom služobnej prísahy a služobnými povinnosťami policajta a preto správne orgány vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu správne kvalifikovali jeho konanie ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona.

Odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalobcu, že nebol mu preukázaný skutok, kladený mu za vinu, pretože trestné konanie doposiaľ nie je ukončené, a preto v jeho prípade došlo k porušeniu prezumcie nevinny garantovanej Ústavou SR, z dôvodov, že v danej veci súd na základe žaloby preskúmvava v zmysle § 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v spojení s §§ 247 a nasl.

postup správnych orgánov, ktoré je personálnym konaním a nie je možné ho spájať s trestným konaním. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil trestného činu. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho opatrenia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. Z uvedených dôvodov neukončenie trestného konania vedeného voči žalobcovi vo veci skutku, ktorého sa mal dopustiť dňa 8.11.2005 sám osebe nie je dôkazom, že žalobca sa nedopustil protiprávneho konania uvedeného v preskúvanom rozhodnutí žalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúvané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu v tomto konaní nevzniklo právo na ich náhradu, keďže v tomto konaní bol neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 2. decembra 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu